

Publicerad 2013-09-23 00:07 av "Silver"

Där bladen faller

Jag vet hur sinnlig längtan känns
när glimtar lekfullt jagar under solen,
hur febrigt heta pulsar bränns
vid skymningsbud från nattviolen.

Men vinden får en blånad ton
och sveper snart oktobermånens slätter
i frost då lekens drömvision
ger vika för allt längre nätter.

Är jag då redo att gå med,
försilvrar mot den natt där bladen faller
från stjälkars hägn och stolta träd
till stillhet under iskristaller?

Vem kan, som löven, falla fri
och skiljas från sin längtans hem på jorden,
förstå att tiden är förbi,
ge upp sin röst och avstå orden?

Hur blir man redo för det skäl
från vilket ingen någonsin kan vända,
förlikad med att ta farväl,
gå dit där tingen ej är kända?

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren "Silver" med Poeter.se id #11206 innehar upphovsrätten